ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

του **Γιάννη Ελαφρού**

Δεν καταργείται η μνημονιακή πολιτική μέσα στο ευρώ και την ΕΕ

Οι ευρωπαίοι φίλοι και εταίροι μας, σύμφωνα με τη συνήθη ορολογία της παλιάς και της νέας κυβέρνησης, άρχισαν να τοποθετούνται απέναντι στη θέληση του ελληνικού λαού. Βγάζουν μαχαίρια και απαιτούν συνέχιση της αντιλαϊκής πολιτικής και διατήρηση του αντιδραστικού αντεργατικού πλαισίου της ευρωζώνης και της ΕΕ. «Δεν μπορεί να υπάρξει δημοκρατική επιλογή ενάντια στις συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης» δήλωσε σαν άλλος Μέτερνιχ ο επικεφαλής της Κομισιόν Ζαν Κλοντ Γιουνκέρ. Ο πρόεδρος του ευρωκοινοβουλίου Μάρτιν Σουλτς, αφού χαιρέτισε την πρόθεση του Αλ. Τσίπρα «να μην προχωρήσει μόνος του» (δηλαδή να μην προβεί σε μονομερείς ενέργειες), δήλωσε πως ήταν το Ποτάμι που έπρεπε να συμμετάσχει στην κυβέρνηση! Λες και τον ρώτησε κανείς…

Αποκορύφωμα, οι τοποθετήσεις του προέδρου του Γιούρογκρουπ Γερούν Ντέισελμπλουμ προχθές: Στον μεν Αλ. Τσίπρα είπε πως δεν συμφωνεί με την άποψη ότι η πολιτική των Μνημονίων είναι αποτυχημένη (άρα επιδιώκει να επιβάλει τη συνέχισή της), στη δε κοινή συνέντευξη με τον νέο υπουργό Οικονομικών Γ. Βαρουφάκη είπε πως η διεθνής διάσκεψη για το χρέος (που ζητά ο ΣΥΡΙΖΑ) υπάρχει και είναι το… Γιούρογκρουπ. Η αντιδραστική Ευρωπαϊκή Ένωση των συμφώνων κινεζοποίησης των λαών και ασφυκτικής δημοσιονομικής πειθαρχίας, της χρεομηχανής και της κατάργησης της λαϊκής κυριαρχίας, για την οποία μιλούσε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ, είναι εδώ. Η γραφειοκρατία της ΕΕ προσπαθεί να τρομοκρατήσει τον ελληνικό λαό και να πετάξει στα σκουπίδια τη θέλησή του να ξεμπερδεύει με τα Μνημόνια. Θέλει να υποχρεώσει την κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου σε έναν γρήγορο ταπεινωτικό συμβιβασμό, ο οποίος θα οδηγήσει σε νέο Μνημόνιο, έστω κι αν αυτό ονομαστεί… «πρόγραμμα».

Φτάσαμε όπου είχε πει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και μάλιστα πολύ γρήγορα. Στην ανάγκη της ρήξης, της άρνησης υπακοής στην ΕΕ, στις Βρυξέλες και το Βερολίνο, απαραίτητος όρος για να μη συνεχιστεί η βάρβαρη πολιτική των Μνημονίων και των αστικών αντιδραστικών

αναδιαρθρώσεων. Δεν είναι ώρα να μιλήσουμε για «δικαίωση». Είναι ώρα μάχης και κινητοποίησης της μαχόμενης Αριστεράς και του λαϊκού κινήματος ενάντια στους εκβιασμούς της ΕΕ και των καπιταλιστικών «αγορών» (που θα κλιμακωθούν) για την ικανοποίηση των ζωτικών αιτημάτων του λαού, για να σπάσει η φυλακή της ΕΕ, του ΔΝΤ και της ασυδοσίας του κεφαλαίου. Είναι ώρα για τον άλλο δρόμο, χωρίς Μνημόνια και χρέος, έξω από ευρώ και ΕΕ, με το κεφάλαιο να χάνει και τους εργαζόμενους, τον οργανωμένο λαό, στο τιμόνι.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ επέμεινε, στις προχθεσινές κυρίως συναντήσεις με τον Ντέισελμπλουμ, στην άρνησή της να συνεχιστεί η καταδικασμένη πολιτική των Μνημονίων και στο τέλος της τρόικας. Για «ρήξη Αθήνας – Βρυξελλών» μιλά ο ελληνικός και διεθνής Τύπος, διαμορφώνοντας συνθήκες πανικού σε μεσαία στρώματα και πιέζοντας για συμβιβασμό. Δυστυχώς η κυβέρνηση στρατηγικά κινείται στη λογική του συμβιβασμού, μέσω της «σκληρής διαπραγμάτευσης», έχοντας οριοθετήσει ήδη τα περιθώριά της από το βράδυ της θριαμβευτικής για τον ΣΥΡΙΖΑ περασμένης Κυριακής: «Ούτε ρήξη ούτε υποταγή» είπε ο Αλ. Τσίπρας. Ο σχηματισμός κυβέρνησης με το δεξιό αστικό κόμμα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων (κάτι που δεν ήταν σε καμία περίπτωση μονόδρομος, αλλά επιλογή καθορισμένη από το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ), η σύνθεση της κυβέρνησης έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η «συνέχεια του κράτους» και των δεσμών με ΕΕ, ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και μεγάλα συμφέροντα σε κρίσιμα υπουργεία (Εθνική Άμυνα, Δημόσια Τάξη, Εξωτερικών, Υποδομών κ.ά.) και στη γενική γραμματεία της κυβέρνησης (Σπύρος Σαγιάς, δικηγόρος με εμπλοκή σε μεγάλες ιδιωτικοποιήσεις όπως της COSCO και του Ελληνικού) και η προβολή από τον ΣΥΡΙΖΑ της υποστήριξης του Ομπάμα (πρωτοσέλιδο Αυγής: «Στήριξη Ομπάμα κατά της λιτότητας») μέχρι τον ΣΕΒ («Ο ΣΕΒ θα είναι δίπλα στην κυβέρνηση», επιστολή του προέδρου Θ. Φέσσα) δεν σηματοδοτούν λογική ρήξης, κάθε άλλο.

Η επιμονή του ΣΥΡΙΖΑ στο γεγονός ότι οι αλλαγές θα γίνουν εντός του πλαισίου του ευρώ και της ΕΕ, σε συμφωνία με τα θεσμικά τους όργανα (διώχνουμε την τρόικα, αλλά τα βρίσκουμε με τα αφεντικά της;), εκτός από επικίνδυνη αυταπάτη, οδηγεί και σε διάψευση των λαϊκών προσδοκιών. Δεν είναι τυχαίο πως το μπαράζ δηλώσεων υπουργών της νέας κυβέρνησης με τις οποίες υπόσχονταν ικανοποίηση ορισμένων αιτημάτων του λαϊκού κινήματος έκλεισε το βράδυ της Τετάρτης καθησυχαστική δήλωση του αντιπροέδρου Γ. Δραγασάκη πως «δεν μιλάμε για τσαμπουκάδες, αλλά για διάλογο» και πως «η κυβέρνηση θα ασκήσει τα μετοχικά δικαιώματα του κράτους, αλλά με τρόπο ώστε να μη θίξει τα συμφέροντα ιδιωτών μετόχων των τραπεζών». Ο δε Αλ. Τσίπρας, αφού έκανε λόγο για απειρία των υπουργών, ζήτησε αναμονή μέχρι τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης στο τέλος της επόμενης βδομάδας. Ο Γ. Κατρούγκαλος δήλωσε πως η ακύρωση των μνημονιακών απολύσεων (η

οποία είναι δίκαιη και πρέπει να περιλάβει όλους τους απολυμένους) θα αφαιρεθεί από τις 15.000 προσλήψεις στο Δημόσιο που προέβλεπε ο προϋπολογισμός ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, έτσι ώστε το κονδύλι να παραμείνει σταθερό! Με αυτή τη λογική, απάντησε στην ΑΔΕΔΥ πως δεν υπάρχει εντός του 2015 περιθώριο ούτε οριακών αυξήσεων…

Το μαζικό λαϊκό κίνημα και η αντικαπιταλιστική Αριστερά, η κοινή δράση όλων των αγωνιζόμενων και ανατρεπτικών δυνάμεων της Αριστεράς, δεν μπορεί βέβαια να παραμείνει σε θέση παρατηρητή ή κριτή της κυβέρνησης. Δεν θα κάτσουν με σταυρωμένα χέρια. Θα μπουν στην πρώτη γραμμή, με λογική αντεπίθεσης και εργατικής – λαϊκής αριστερής αντιπολίτευσης και θα απαιτήσουν την ικανοποίηση των ζωτικών λαϊκών διεκδικήσεων με ένα ανατρεπτικό «πρόγραμμα 100 ημερών» του κινήματος, την ψήφιση νέου προϋπολογισμού λαϊκών αναγκών και την άρνηση του Δημοσιονομικού Συμφώνου της ΕΕ για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, την αποφασιστική ρήξη και έξοδο από τη χρεομηχανή, την ΕΕ και το ΔΝΤ, σε σύγκρουση με το σφαγείο του κεφαλαίου.

Πηγή: ΠΡΙΝ